

Неутрини Не Постоје

Једини доказ да неутрини постоје јесте „недостајућа енергија“, а концепт се противречи на неколико дубоких начина. Овај случај открива да неутрини потичу из покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Štampano 17. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

Sadržaj

1. Неутрини Не Постоје

- 1.1. Покушај Бега од Бесконачне Дељивости
- 1.2. Недостајућа Енергија као Једини Доказ за Неутрине
- 1.3. Одбрана Физике Неутрина
- 1.4. Историја Неутрина
- 1.5. Недостајућа Енергија И Даље Једини Доказ
- 1.6. 99% Недостајуће Енергије у Суперновој
- 1.7. 99% Нестале Енергије у Јакој Сили
- 1.8. Осцилације Неутрина (Морфирање)
- 1.9. Неутринска Магла: Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

2. Преглед Експеримената са Неутринима:

Неутрини Не Постоје

Недостајућа Енергија као Једини Доказ за Неутрине

Неутрини су електрично неутралне честице које су првобитно замишљене као фундаментално неоткривљиве, постојећи само као математичка нужност.

Честице су касније откривене индиректно, мерењем *недостајуће енергије* при појави других честица унутар система.

Неутрини се често описују као честице духови јер могу пролетети кроз материју неопажено док осцилирају (трансформишу се) у различите масене варијанте које корелирају са масом честица које настају. Теоретичари спекулишу да би неутрини могли држати кључ за разоткривање фундаменталног *Зашто* космоса.

Покушај Бега од Бесконачне Дељивости

Овај случај ће открити да је честица неутрино постулирана у догматском покушају да се избегне ∞ бесконачна дељивост.

Током 1920-их, физичари су приметили да је енергетски спектар насталих електрона у процесима нуклеарног бета распада био *континуалан*. Ово је кршило принцип очувања енергије, јер је имплицирало да се енергија може бесконачно делити.

Неутрино је обезбедио начин да се *избејне* импликација бесконачне дељивости и неопходно је увео математички концепт фракционалности саме по себи који је представљен јаком силом.

Јака сила је постулирана 5 година након неутрина као логична последица покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Филозофија има историју истраживања идеје бесконачне дељивости кроз разне познате филозофске мисаоне експерименте, укључујући Зенонов парадокс, Тезејев брод, Соритов парадокс и Раселов аргумент бесконачног регреса.

Дубље истраживање овог случаја може пружити дубоке филозофске увиде.

Недостајућа Енергија као Једини Доказ за Неутрине

Доказ за постојање неутрина заснива се искључиво на идеји *недостигајуће енергије* и та енергија је исте врсте као 99% *недостигајуће енергије* у суперновој за коју се наводно *прећештавља да је односе неутрини* или 99% енергије која се приписује јакој сили.

POGLAVLJE 1.3.

Одбрана Физике Неутрина

Након жестоке дебате са покушајем GPT-4 да брани физику неутрина, закључено је:

Ваша изјава [да је једини доказ недостигајућа енергија] тачно одражава тренутно стање физике неутрина:

- *Све методе детекције неутрина у крајњој линији се ослањају на индиректна мерења и математику.*
- *Ова индиректна мерења су фундаментално заснована на концепту недостигајуће енергије.*
- *Иако постоје различити феномени посматрани у различитим експерименталним поставкама (соларни, атмосферски, реакторски, итд.), тумачење ових феномена као доказа за неутрине и даље произилази из оригиналног проблема недостигајуће енергије.*

Одбрана концепта неутрина често укључује појам *реалних феномена*, као што су временско усклађивање и корелација између посматрања и догађаја. На пример, Кован-Рајнсов експеримент наводно је *детектовао* антинеутрине из нуклеарног реактора.

Са филозофског становишта није битно да ли постоји феномен који треба објаснити. Питање је да ли је валидно постулирати честицу неутрино и овај случај ће открити да је једини доказ за неутрине на крају само *недостигајућа енергија*.

POGLAVLJE 1.4.

Историја Неутрина

Током 1920-их, физичари су приметили да је енергетски спектар насталих електрона у процесима нуклеарног бета распада био *континуалан*, уместо дискретног квантизованог енергетског спектра који се очекивао на основу очувања енергије.

Континуиран посматраног енергетског спектра односи се на чињеницу да енергије електрона формирају гладак, непрекинут опсег вредности, уместо да буду ограничене на дискретне, квантизоване енергетске нивое. У математици се ова ситуација представља *фракционалношћу самом по себи*, концептом који се сада користи као основа за идеју кваркова (фракционална електрична наелектрисања) и који сам по себи *јесће* оно што се назива јака сила.

Термин *енерџетски сџекџар* може бити донекле збуњујући, јер је фундаменталније укорењен у посматраним вредностима масе.

Корен проблема је чувена Ајнштајнова једначина $E=mc^2$ која успоставља еквиваленцију између енергије (E) и масе (m), посредовану брзином светлости (c) и догматском претпоставком корелације материје и масе, које заједно пружају основу за идеју очувања енергије.

Маса насталог електрона била је мања од разлике масе између почетног неутрона и коначног протона. Ова *недостатајућа маса* није била објашњена, сугеришући постојање честице неутрина која би *односила енерџију невидљиво*.

Овај проблем *недостатајуће енерџије* решио је 1930. године аустријски физичар Волфганг Паули својим предлогом неутрина:

Учинио сам сџрашну сџвар, џосџулирао сам честџицу која се не може дешекџоваџи.

1956. године, физичари Клајд Кован и Фредерик Рајнс осмислили су експеримент за директно откривање неутрина произведених у нуклеарном реактору. Њихов експеримент је укључивао постављање великог резервоара течног сцинтилатора близу нуклеарног реактора.

Када слаба сила неутрина наводно интерагује са протонима (језгрима водоника) у сцинтилатору, ови протони могу проћи кроз процес назван инверзни бета распад. У овој реакцији, антинеутрино интерагује са протоном да произведе позитрон и неутрон. Позитрон произведен у овој интеракцији брзо анихилира са електроном, производећи два гама зрака фотона. Гама зраци затим интерагују са материјалом сцинтилатора, узрокујући емисију видљиве светлости (сцинтилацију).

Производња неутрона у процесу инверзног бета распада представља повећање масе и повећање структурне сложености система:

- Повећан број честица у језгру, *што води ка сложенијој нуклеарној сџрукџури.*
- Увођење изотопских варијација, *свака са својим јединственим својствима.*
- Омоућавање ширег спектра нуклеарних интеракција и процеса.

Недостатајућа енерџија због повећане масе била је фундаментални индикатор који је довео до закључка да неутрини морају постојати као реалне физичке честице.

POGLAVLJE 1.5.

Недостајућа Енергија И Даље Једини Доказ

Концепт *недостатајуће енерџије* је и даље једини *доказ* за постојање неутрина.

Модерни детектори, попут оних који се користе у експериментима осцилације неутрина, и даље се ослањају на реакцију бета распада, слично оригиналном Кован-Рајнсовом експерименту.

У калориметријским мерењима на пример, концепт детекције *недостајуће енергије* повезан је са смањењем структурне сложености примећене у процесима бета распада. Смањена маса и енергија коначног стања, у поређењу са почетним неутроном, је оно што доводи до енергетске неравнотеже која се приписује неопаженом анти-неутрину који наводно *одлеће невидљиво*.

POGLAVLJE 1.6.

99% Недостајуће Енергије у Суперновој

99% енергије која наводно *несће* у суперновој открива корен проблема.

Када звезда постане супернова, драматично и експоненцијално повећава своју гравитациону масу у језгру што би требало да корелира са значајним ослобађањем топлотне енергије. Међутим, уочена топлотна енергија чини мање од 1% очекиване енергије. Да би се објаснило преосталих 99% очекиваног ослобађања енергије, астрофизика приписује ову *несћалу* енергију неутринима који наводно односе ту енергију.

Користећи филозофију, лако је препознати математички догматизам укључен у покушај да се *сакрије 99% енергије под њих* користећи неутрине.

Поглавље о **неутронским * звездама** ће открити да се неутрини користе и на другим местима да би енергија нестала невиђено. Неутронске звезде показују брзо и екстремно хлађење након њиховог формирања у супернови, а *несћала енергија* својствена овом хлађењу наводно је *однешена* неутринима.

Поглавље о **суперновама** пружа више детаља о гравитационој ситуацији у суперновама.

POGLAVLJE 1.7.

99% Нестале Енергије у Јакој Сили

Јака сила наводно *везује* кваркове (*делове електричној набоја*) заједно у протону.

Поглавље о **електронском ❄ леду** открива да јака сила јесте сама фракционалност (математика), што имплицира да је јака сила математичка фикција.

Јака сила је постулирана 5 година након неутрина као логична последица покушаја да се избегне бесконачна дељивост.

Јака сила никада није директно посматрана, али кроз математички догматизам научници данас верују да ће је моћи измерити прецизнијим алатима, као што је доказано у публикацији из 2023. године у часопису *Symmetry Magazine*:

Премало да би се њосмајрало

Маса кваркова је одговорна за само око 1 проценај масе нуклеона, каже Катерина Липка, експерименталор који ради у немачком истраживачком центру DESY, где је глуон—честича која преноси јаку силу—први њуј ојкривен 1979.

Остак је енерија садржана у кретању глуона. Маса материје је гакта енеријом јаке силе.

(2023) Шта је толико тешко у мерењу јаке силе?

Извор: *Symmetry Magazine*

Јака сила је одговорна за 99% масе протона.

Филозофски докази у поглављу о електронском ❄ леду откривају да је јака сила сама математичка фракционалност што имплицира да ова енергија од 99% недостаје.

Укратко:

1. Нестала енергија као доказ за неутрине.
2. 99% енергије која нестаје у ✨ супернови и коју наводно односе неутрини.
3. 99% енергије коју јака сила представља у облику масе.

Ово се односи на исту несакталу енерију.

Када се неутрини изузму из разматрања, оно што се посматра је саконјано и пренујно појављивање негативног електричног набоја у облику лептона (електрона) што корелира са манифестацијом срукшуре (ред из не-реда) и масом.

POGLAVLJE 1.8.

Осцилације Неутрина (Морфирање)

Каже се да неутрини мистериозно осцилирају између три стања укуса (електронски, мионски, тау) док се крећу, феномен познат као осцилација неутрина.

Доказ за осцилацију је укорењен у истом проблему несактале енерије у бета распаду.

Три укуса неутрина (електронски, мионски и тау неутрини) су директно повезани са одговарајућим појављујућим негативно наелектрисаним лептонима који сваки имају различиту масу.

Лептони се појављују спонтано и тренутно из системске перспективе да није неутрина који наводно узрокује њихово појављивање.

Феномен осцилације неутрина, као и оригинални докази за неутрине, фундаментално је заснован на концепту *несћале енерџије* и покушају да се избегне бесконачна дељивост.

Разлике у маси између укуса неутрина су директно повезане са разликама у маси појављујућих лептона.

Закључак: једини доказ да неутрини постоје је идеја о *несћалој енерџији* упркос посматраном реалном феномену из различитих перспектива који захтева објашњење.

POGLAVLJE 1.9.

Неутринска Магла

Докази Да Неутрини Не Могу Постојати

Недавни новински чланак о неутринима, када се критички испита користећи филозофију, открива да наука занемарује да препозна оно што би требало сматрати **очигледним**: неутрини не могу постојати.

(2024) Експерименти тамне материје добијају први поглед на неутринску маглу

Неутринска магла означава нови начин посматрања неутрина, али указује на почетак краја детекције тамне материје.

Извор: [Science News](#)

Експерименти детекције тамне материје све више су ометани оним што се сада зове неутринска магла, што имплицира да са повећањем осетљивости мерних детектора, неутрини наводно све више *замалћују* резултате.

Оно што је интересантно у овим експериментима је да се види да неутрино интерагује са целим језгром као целином, а не само са појединачним нуклеонима као што су протони или неутрони, што имплицира да је применљив филозофски концепт јаког настајања или (више од збира делова).

Ова *кохерентна* интеракција захтева да неутрино интерагује са више нуклеона (делова језгра) истовремено и што је најважније **тренутно**.

Идентитет целог језгра (сви делови комбиновани) фундаментално препознаје неутрино у својој *кохерентној интеракцији*.

Тренутна, колективна природа кохерентне интеракције неутрина и језгра фундаментално противречи и честичном и таласном опису неутрина и стога **ЧИНИ** концепт неутрина неважећим.

Преглед Експеримената са Неутринима:

Физика неутрина је велики бизнис. Милијарде USD су уложене у експерименте детекције неутрина широм света.

Дубоки Подземни Неутрински Експеримент (DUNE) на пример коштао је 3,3 милијарде USD и многи се граде.

- Јиангмен Подземна Неутринска Опсерваторија (JUNO) - Локација: Кина
- NEXT (Неутрински Експеримент са Ксенон ТРС) - Локација: Шпанија
- IceCube Неутринска Опсерваторија - Локација: Јужни Пол
- KM3NeT (Кубни Километар Неутрински Телескоп) - Локација: Средоземно море
- ANTARES (Астрономија са Неутринским Телескопом и Абисално еколошко Истраживање) - Локација: Средоземно море
- Даја Беј Реакторски Неутрински Експеримент - Локација: Кина
- Токаи до Камиока (T2K) Експеримент - Локација: Јапан
- Супер-Камиоканде - Локација: Јапан
- Хипер-Камиоканде - Локација: Јапан
- JPARC (Јапански Протонски Акцелераторски Истраживачки Комплекс) - Локација: Јапан
- Програм Неутрина Кратке Базне Линије (SBN) at Фермилаб
- Индијска Неутринска Опсерваторија (INO) - Локација: Индија
- Садбери Неутринска Опсерваторија (SNO) - Локација: Канада
- SNO+ (Садбери Неутринска Опсерваторија Плус) - Локација: Канада
- Дабл Шуз - Локација: Француска
- KATRIN (Карлсруе Тритијум Неутрински Експеримент) - Локација: Немачка
- OPERA (Пројекат Осцилација са Емулзионим-Трекинг Апаратом) - Локација: Италија/Гран Сасо
- COHERENT (Кохерентно Еластично Расејање Неутрина-Језгра) - Локација: Сједињене Државе
- Баксанска Неутринска Опсерваторија - Локација: Русија
- Борексина - Локација: Италија
- CUORE (Криогена Подземна Опсерваторија за Ретке Догађаје - Локација: Италија
- DEAP-3600 - Локација: Канада
- GERDA (Германијумски Детекторски Низ) - Локација: Италија
- HALO (Хелијум и Олово Опсерваторија - Локација: Канада
- LEGEND (Велики Обогаћени Германијумски Експеримент за Безнеутрински Двоструки-Бета Распад - Локације: Сједињене Државе, Немачка и Русија
- MINOS (Главни Инјектор Потрага за Осцилацијама Неутрина) - Локација: Сједињене Државе
- NOvA (NuMI Ван-Осе ве Појава) - Локација: Сједињене Државе
- XENON (Експеримент Тамне Материје) - Локације: Италија, Сједињене Државе

У међувремену, филозофија може учинити много боље од овога:

(2024) Неслагање масе неутрина могло би уздрмати темеље космологије

Космолошки подаци указују на неочекиване масе неутрина, укључујући могућности нулте или негативне масе.

Извор: [Science News](#)

Ова студија сугерише да се маса неутрина мења током времена и може бити негативна.

Ако узмете све здраво за њихово, што је огромна орада..., онда нам је очигледно потребна нова физика, каже космолог Сани Вагноци са Универзитета у Тренту у Италији, један од аутора рада.

Филозофија може препознати да ови *ајсурдни* резултати потичу из догматског покушаја да се избегне ∞ бесконачна дељивост.

Космичка Филозофија

Поделите своје увиде и коментаре са нама на info@cosphi.org.

Štampano 17. децембар 2024.

CosmicPhilosophy.org
Разумевање Космоса Помоћу Филозофије

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.